

بررسی شاخه‌زایی ژنوتیپ‌هایی از بادام

کمالی‌علی‌آباد، کاظم^۱، محمدجواد آروین^۲ و علی محمد خداکرم^۳

۱ عضو هیات علمی پارک علم و فناوری یزد ۲ استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه کرمان ۳ کارشناس کشاورزی، یزد

در این طرح از یک باغ ۴۰ هکتاری کشت بادام، با توجه به برخی خصوصیات برتر، ژنوتیپ‌های خاص انتخاب و پلاک‌گذاری شده و از ژنوتیپ‌های انتخاب شده سه ژنوتیپ مورد آزمایش قرار گرفت. لازم به ذکر است این سه ژنوتیپ به عنوان بهترین درختان بادام در منطقه بود. روش کار بدین ترتیب بود که ابتدا به منظور جوان نمودن آنها پیوندک تهیه و روی پایه‌های بذری پیوند شد و تحت نامهای M و I و G نامگذاری شد. پس از رشد پیوندک از جوانه‌های انتهایی و جانبی آنها نمونه‌گیری و در محیط‌های مختلف کشت با تیمارهای مختلف مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نمونه M در آزمایشات اولیه به دلیل عدم سازگاری و مرگ گیاهچه‌ها از آزمایشات حذف و بررسی‌های لازم در خصوص دو ژنوتیپ I و G ادامه یافت. در این آزمایشات بهترین محیط شاخه‌زایی برای ژنوتیپ G، محیط کشت MS تغییر یافته با غلظت هورمونی ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و ۰/۷ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آدنین بود که میانگین شاخه‌زایی G در این محیط ۲/۹ شاخه در لوله آزمایش بود. بهترین محیط کشت برای شاخه‌زایی ژنوتیپ I نیز محیط کشت MS تغییر یافته حاوی ۰/۰۱ میلی‌گرم در لیتر نفتالین استیک اسید و ۱ میلی‌گرم در لیتر بنزیل آدنین با میانگین شاخه‌زایی ۴/۴ شاخه در هر لوله آزمایش بود.